

گلنار و هم بر الناز تاثیر گذاشته است.

الناز و گلنار در عاشق بودن شباهت دارند، عشق زمان قاجاریه و با زمان حال چه شباهت‌ها و چه تفاوت‌هایی دارند؟

عشق، عشق است، تاریخ انقضا ندارد. دگرگون نمی‌شود. اتفاقی است یگانه، عشق از ابتدا تا امروز راز آلودترین و زیباترین اتفاق بشری است که در تمامی قالب‌های ادبی و سینمایی مورد پرداخت قرار گرفته است. تنها متغیری که در این بین وجود دارد متغیر «چگونگی ابراز عشق» است نحوه ابراز عشق است که دستخوش زمانه، دستخوش طبقه اجتماعی و حتی دستخوش جنسیت فرد عاشق می‌شود و در این اثر بازی کردن در نقش دختر عاشق اگر چه بن‌مایه‌ای یکی داشت اما میزان جسارت و زمانه‌های مختلف، همینطور اندازه‌ی ریسک هر دختر یعنی گلنار و الناز برای ابراز عشقشان و نحوه حضورشان در خانواده به عنوان دختری عاشق متفاوت بود.

شما در گیلدخت و بی همگان مقابل بازیگران بزرگ و با تجربه بازی داشتید، بازی در کنار بزرگان چگونه بود؟ چه سختی‌هایی داشت؟ چه درسهایی آموختید؟

به هر حال قرار گرفتن در چنین چیدمانی برای من بسیار با ارزش بود. وقتی در کنار اساتیدی که سال‌ها

در این حرفه استخوان خرد کرده‌اند، قرار می‌گیری شاید مسئولیت سنگین شود اما به نظرم بیش از هر چیز نشانه خوشبختی توست که می‌توانی هر چیز خوب و کارآمد را یادگیری و ادامه بدهی و در خودت تقویت کنی. همکاری با این بزرگان بیش از آنکه جلوی دوربین روی من تاثیر بگذارد پشت دوربین تاثیر گذار بود. من می‌گویم چرا از سختی؟ چرا از ترس می‌پرسند؟ وقتی انسانهای بزرگوار و هنرمندان عمیقی مثل آقای مهدی سلطانی، آقای محمود پاک‌نیت، خانم ثریا قاسمی، خانم فریبا متخصص کنار تو ایستاده‌اند و با تمرکز و بزرگواری در حال ایفای دقیق نقششان هستند موقع خوبی است برای لذت بردن، آموختن و آموختن...

الناز و گلنار چقدر مابه‌ازای خارجی داشتند؟ خصوصا گلنار و شرایط آن دوران گاهی این حد از جسارت گلنار کمی دور از انتظار می‌رسد؟ این پرسش را بارها به همکاران محترمتان پاسخ داده‌ام، یافتن مابه‌ازای

عشق، عشق است، تاریخ انقضا ندارد. دگرگون نمی‌شود. اتفاقی است یگانه، عشق از ابتدا تا امروز راز آلودترین و زیباترین اتفاق بشری است که در تمامی قالب‌های ادبی و سینمایی مورد پرداخت قرار گرفته است. تنها متغیری که در این بین وجود دارد متغیر «چگونگی ابراز عشق» است

خارجی و بهره‌بردن از نمونه‌های زنده برای برخی کاراکترها مفید و برای بعضی دیگر آسیب‌زننده است. بنا به مهندسی نقش و بنا به هدایت کارگردان و مطالبه‌ای که بستر داستان از بازیگر دارد و همچنین سبک اثر، بازیگر برای آفرینش نقش دست به راه‌های مختلفی می‌زند که یکی از این راه‌ها یافتن مابه‌ازای خارجی است. که در برخی از نقش‌ها عملاً غیرممکن است مثلاً فرض کنید در حال ایفای نقش یک جادوگر پیر که روی کوه‌های آلپ زندگی می‌کند و دشمنانش را با عصایی تبدیل به سنگ یا یخ می‌کند، شوید؛ خوب؟ چه مابه‌ازایی قرار است برای خودتان دست و پا کنید؟ آنجاست که تخیل، تخیل زنده، تخیل پویای بازیگر و گرتبه برداری موردی از افرادی که حدودا همتای آن جادوگر هستند می‌تواند به شما کمک کند. اینکه بگوییم گلنار «به اندازه» یا «بیش از اندازه» جسور است یا نه، چیزی است که در فیلمنامه بنیان گذاشته شده و این کار توسط نویسنده انجام شده است و مهندسی این دختر در اختناق آن دوران به این شکل طراحی شده است. البته همین نکته هم هست که گلنار راز دیگر زنان هم دوره‌اش (در طبقه‌ی خانزادگان) متمایز می‌کند و آمیخته بودن عقل و جسارت، عاطفه و شجاعت است که او را برای من زیبا کرده است.

شما جز بازیگرانی هستید که تحصیل کرده‌اید این رشته هستید، تحصیلات دانشگاهی چقدر در بهبود کار یک بازیگر موثر است؟ بعضی معتقدند که استعداد کفایت می‌کند؟